

veu festejada per un bell treballador. Arriba a ésser l'amistançada amb tanta innocència, que li cal comprar-se un llibre explicatiu per a comprendre que està embarassada. Dibuxos animats ens il·lustren sobre l'anatomia dels òrgans femenins, sobre la fecundació, el desenvolupament de l'embrió i del fetus. Informada d'aquesta faisó, la noia, d'acord amb el seu xicot, va a lliurar-se a les maniobres d'una llevadora de la vila.

Desgraciadament, l'aventura acaba malament i una ambulància se l'ha d'emportar a l'Hospital. A la capçalera del seu llit, un metge explica als seus deixebles els perills de's avortaments mal fets: metritis, salpingitis, esterilitat. Després, la pobre obrera mor i se l'emporten cap a la sala d'autòpsies. Que ha passat? Nous dibuxos animats ho expliquen. La llevadora ha perforat l'úter i la desgraciada ha mort de peritonitis. Cinc anys de presó per al culpable en mig de les mostres d'aprovació de l'auditori obrer.

Heus aquí l'escenari; ara la propaganda. El que hem vist és l'avortament clandestí de la societat capitalista que ha d'ésser castigat a tot el món. Freqüència? A Rússia no ens priven mai d'estadístiques. 80.000 avortaments anuals a Nova York, 400.000 a Alemanya, 500.000 a França. No discutim pas aquestes xifres; no tenen res d'oficial. Els seus 4 per 100 de morts, dones malaltes durant mesos, a'tres tota la seva vida. L'avortament clandestí és, no solament hipòcrita, ans també mortífer.

En canvi, a la Rússia soviètica no hi ha, no hi deu haver més avortaments criminals. L'avortament està autoritzat i es veu practicat a plena llum. Hi ha consultacions anticoncepcionals on s'aprèn com s'ha de fer per a no infantar quan no se'n tenen ganes. Si un embaràs, amb tot, es presenta, el fi'm mostra els avantatges de l'avortament provocat practicat quirúrgicament en clíniques especialitzades; prou mortalitat, prou complicacions, pertot la salut i la higiene. I, per acabar, veieu les conseqüències més aviat inesperades de l'avortament legal, la natalitat és racionalitzada, l'embaràs comença a temps oportú, la dona és ajudada i assistida fins el part, asils, bressols models alliten els infants bells com premiats en concurs, una infància feliç pullu'a en superbs jardins, i el film s'acaba amb aquests amables quadros fets amb tanta d'habilitat com ciència cinematogràfica.

Quins són els resultats d'aquesta propaganda per l'avortament?

No cal que jutgem per nosaltres mateixos. Si ens han fet somriure pel seu innocent seriós, per la simplicitat del *scenari*, per la bona voluntat dels seus dibuxos animats, cal confessar, no obstant, que és capaç d'instruir i de fer reflexionar les multituds de les viles i ciutats. La part crítica, és una cosa viscuda i aplicable a tots els països: la mort de la jove treballadora, la llevadora mortífera, això no n'és pas rus, és internacional, i constitueix el fet banal dels nostres diaris. Heus ací el mal. Quin remei cal oposar-li?, demana el film al poble rus. En els països capitalistes que castiguen l'avortament, res més que una repressió més enèrgica encara. A Rússia, al contrari. Una dona que no vol, per raons serioses, portar a terme una gravidesa, troba ajuda i assistència a les nostres organitzacions oficials. Les consultes anticoncepcionals li donen l'autorització d'ésser avortada, i les clíniques especialitzades practiquen l'operació en les millors condicions higièniques.

Anem a visitar una clínica d'aquestes. Se'ns proposa la "Clínica Ginecològica Model d'Investigacions científiques".

Aquest nom tan sumptuós ambiciós, és el títol de l'"avortador" més gran de Moscou. És dirigida pel Dr. M..., qui, previngut de la nostra visita, es presta de molt bon grat a totes les nostres preguntes. Alt i fort, calmós i reposat, el camarada-director està sòlidament documentat sobre la qüestió, i de tant en tant pren ell l'ofensiva interrogant-nos també.

—Podríeu dir-nos, estimat colega, com es practica l'avortament a l'U. R. R. S.?

—És molt senzill. A l'Europa occidental, l'avortament no es prescriu més que a títol terapèutic per raons d'ordre purament medical. No podeu interrompre una gravidesa més que si una malaltia produïda o agravada amenaça la dona: una tuberculosa avançada, una cardíaca, una eclàmptica greu, podent obtenir l'avortament. A casa, aquestes indicacions mèdiques són naturalment admeses, potser amb més facilitat a casa vostra. Però, a més, nosaltres considerem que hi ha indicacions socials, i que tota dona és lliure de demanar-nos la interrupció de l'embaràs.

—A qui ho demana aquesta dona?

—Existeixen a Moscou una vuitena de con-